

ઢમ, ઢમ, ઢમ, ઢમ ઢોલકા વાગે

ઢોલ ઢમકયા !

ઢમ, ઢમ, ઢમ, ઢમ ઢોલકા વાગે;

ઢોલકા વાગે ને મહાત્માઓ આવે,
મહાત્માઓ આવે ને મુગટ લઈ આવે,
મુગટ લાવીને મારા 'દાદા'ને ખેરાવે.

'દાદા' રે ! તારા મંદિરિયામાંય, ગુરુપૂનમનો મેળો ભરાય.
'દાદા' રે ! તારા મંદિરિયામાંય, જનમદિવસનો મેળો ભરાય.

ઢમ, ઢમ, ઢમ, ઢમ ઢોલકા વાગે;

ઢોલકા વાગે ને મુમુક્ષુઓ આવે,
મહાત્માઓ ગૂંથીને માળા લઈ આવે,
માળા લાવીને મારા 'દાદા' ને ખેરાવે.

'દાદા' રે ! મારા મંદિરિયામાંય, ગુરુપૂનમનો મેળો ભરાય.

ઢમ, ઢમ, ઢમ, ઢમ ઢોલકા વાગે;

ઢોલકા વાગે ને જિજ્ઞાસુઓ આવે,
મહાત્માઓ સંગાથે ત્રિમંત્રો બોલાવે,
મંત્રો બોલાવે પછી વિધિ કરાવે.

'દાદા' રે ! મન મંદિરિયામાંય, ગુરુપૂનમનો મેળો ભરાય.

ઢમ, ઢમ, ઢમ, ઢમ ઢોલકા વાગે;

ઢોલકા વાગે ને સત્સંગી આવે,
સત્સંગી સાથે સંઘપતિ આવે,
આખોયે સંઘ પછી સત્સંગ જમાવે.

'દાદા' રે ! સિદ્ધ મંદિરિયામાંય, ગુરુપૂનમનો મેળો ભરાય.

ઢમ, ઢમ, ઢમ, ઢમ ઢોલકા વાગે;

ઢમ, ઢમાઢમ, ઢમ, ઢમાઢમ ઢોલકા વાગે;

ઢોલકા વાગે ને કવિશ્રી આવે,

કવિરાજ ‘દાદા’ના પદો ગવડાવે,
 ‘દાદાઈ’ કીર્તનભક્તિ મહાત્મા ઝિલાવે,
 મહાત્માઓ ગાય ત્યારે દાદા દેખાયે.

‘દાદા’ રે ! તન તંબૂરિયામાંય, ગુરુપૂનમનો મેળો ભરાય.

ઢમ, ઢમ, ઢમ, ઢમ ઢોલકા વાગે;

ઢમ, ઢમાઢમ, ઢમ, ઢમાઢમ ઢોલકા વાગે;

ઢોલકા વાગે પછી પ્રાર્થનાઓ થાયે,
 પ્રાર્થના પછી તો પરસાદ આવે,
 પર્સાદિયા ભક્તો સહુ રાજી રાજી થાયે.

‘દાદા’ રે ! પેટ પેટાળિયામાંય, ગુરુપૂનમનો મેળો ભરાય.

ઢમ, ઢમ, ઢમ, ઢમ ઢોલકા વાગે;

ઢમ, ઢમાઢમ, ઢમ, ઢમાઢમ ઢોલકા વાગે;

ઝન, ઝનાઝન, ઝન, ઝનાઝન ઝાંઝરિયાં બાજે;

મોક્ષે જનારાં ‘જીવ’ અહીં આવે,
 ધૂળિયાં મૂળા-મૂળી ધોવાઈ જાયે,
 ગમ્મે તેવાં સડેલાંયે સાફ થઈ જાયે.

‘દાદા’ રે ! બુદ્ધિ બાફરામાંય, ગુરુપૂનમનો મેળો ભરાય.

ઢમ, ઢમ, ઢમ, ઢમ ઢોલકા વાગે;

ઢમ, ઢમાઢમ, ઢમ, ઢમાઢમ ઢોલકા વાગે;

ઝન, ઝનાઝન, ઝન, ઝનાઝન ઝાંઝરિયાં બાજે;

ભમ, ભમાભમ, ભ્રમ, ભ્રમાભ્રમ વિભ્રાંતિ ભાંગે;

જાત-કોમ ભેદ ભૂલી દર્શનાર્થી આવે,
 અન્ન, વસ્ત્ર, ઔષધ દાનમાં દેવાયે,
 ‘દક્ષિણા’થી દેહશુદ્ધિ-યજ્ઞ શોભાયે.

‘દાદા’ રે ! ‘ધન’ ત્યાગવામાંય, ગુરુપૂનમનો મેળો ભરાય.

ઢમ, ઢમ, ઢમ, ઢમ ઢોલકા વાગે;

ઢમ, ઢમાઢમ, ઢમ, ઢમાઢમ ઢોલકા વાગે;

ઝન, ઝનાઝન, ઝન, ઝનાઝન ઝાંઝરિયાં બાજે;
ટન, ટનાટન, ટન, ટનાટન 'TOP' સહુ નાચે;

વાંકો માલ અહીં સીધો થઈ જાયે,
આડો માલ પણ પાંસરો થાયે,
'અનાત્મા'થી આત્મા છૂટો થઈ જાયે.

‘દાદા’ રે ! લોક-અલોકમાંય, ગુરુપૂનમનો મેળો ભરાય.

ઢમ, ઢમ, ઢમ, ઢમ ઢોલકા વાગે;
ઢમ, ઢમાઢમ, ઢમ, ઢમાઢમ ઢોલકા વાગે;
ઝન, ઝનાઝન, ઝન, ઝનાઝન ઝાંઝરિયાં બાજે;
ખન, ખનાખન, ખન, ખનાખન ખંજરિયા બાજે;
ટન, ટનાટન, ટન, ટનાટન ‘ભમરડા’ સહુ નાચે;
ટમ, ટમાટમ, ટમ, ટમાટમ તારલાયે ગાયે;
ધમ, ધમાધમ, ધમ, ધમાધમ ઘંટનાદ ગાજે;
ભમ, ભમાભમ, ભ્રમ, ભ્રમાભ્રમ વિભ્રાંતિ ભાંગે;
કમ, કમાકમ, કમ, કમાકમ ‘અકમ વિજ્ઞાને’;

આજે ‘દાદાજી’ પૂરા ખીલ્યાં છે,
વીતરાગદર્શન-સન્મુખ થયાં છે,
જન્મજયંતી ને દિવાળીના,
અંદરના દીવડા આપમેળે પ્રગટાય,
અનાદિની અજ્ઞાન અમાસની,
ગુરુકૃપાથી પૂનમ થઈ જાયે.

‘દાદા’ રે ! જન્મ-અંજનમાંય, અભેદ આત્માની ઓળખાણ થાય;
‘દાદા’ રે ! ધૂમી ગરબામાંય, ‘રિયલ’ ને ‘રિલેટિવ’ નોખો દેખાય;
‘દાદા’ રે ! મોક્ષ-મંજિલમાંય, દેહ અને આત્મા છૂટા પડી જાય.

– ઢમ.....